

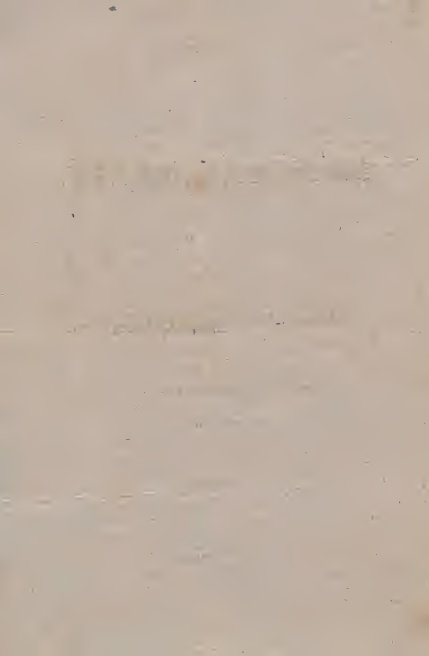
KONGENS MINDE

i

REIKEVIGS KLUBSELSKAB

den 28de Januar 1844.

Det var sig engang en gammel Mand,
Han bar sine Aar med Ære;
„**FOLKETS EADER**“ saa kaldtes han
Og alle hans Børn var' ham kjære.
Den Ronge mindes ;: med Kjærlighed ;: af Alle

Ei altid han bar det Sölverhaar,
Han var baaren til Riger og Lande
Med straalende Öie i Ungdoms Vaar,
Med guldgule Lok om Pande.
Den Ronge mindes ;: med Kjærlighed ;: af Alle.

Da jubled' han selv ved sin Födselsfest
Og svinged' sig lystig i Dandsen,
Hvad heller han tumled' den vælige Hest
Og drömte om Laurbærkrandsen.
Den Ronge mindes ;: med Kjærlighed ;: af Alle.

Han blev prøvet som Faac i de Alvors Aar,
Naar Dagens Byrde vi möde,
Da bleged' Sorgen det guldgule Haar,

Hans Hjerte det maatte blöde.

Den Konge mindes ;, med Kjærlighed ;, af Alle.

„Jeg kjemper for Gud og den gode Sag”

Det Ord maae vi høilig hædre ;

Thi signed’ Folket hans Födselsdag —

Nu hviler han blandt sine Fædre.

Kong Fredrik mindes ;, med Kjærlighed ;, af Alle.

Og længe vi feire hans Födselsstund

Mens Aarene suelt henile.

Vor Fader sover sin sidste Blund,

Blid være den Trettes Hvile!

Kong Fredrik mindes ;, med Kjærlighed ;, af Alle.

J. II.

